

Η θυσία για το καλό του αρρώστου (Γέροντας Παΐσιος Αγιορείτης)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Αν ζητούμε κάτι από τον Θεό, χωρίς να θυσιάζουμε και κάτι, δεν έχει αξία. Αν κάθωμαι και λέω: «Θεέ μου, Σε παρακαλώ, κάνε καλά τον τάδε άρρωστο», χωρίς να κάνω κάποια θυσία, είναι σαν να λέω απλώς καλά λόγια. Ο Χριστός να δη την αγάπη μου, την θυσία μου, και τότε θα εκπληρώση το αίτημά μου, αν βέβαια αυτό είναι για το πνευματικό καλό του άλλου. Γι' αυτό, όταν οι άνθρωποι σας ζητούν να προσευχηθήτε για κάποιον άρρωστο, να τους λέτε να προσευχηθούν και αυτοί ή τουλάχιστον να αγωνισθούν να κόψουν τα κουσούρια τους.

Μερικοί άνθρωποι έρχονται και μου λένε: «Κάνε με καλά· έμαθα ότι μπορείς να με βοηθήσης». Θέλουν όμως να βοηθηθούν, χωρίς οι ίδιοι να καταβάλλουν καθόλου προσπάθεια. Λες λ.χ. στον άλλον: «μην τρως γλυκά, κάνε αυτήν την θυσία, για να σε βοηθήση ο Θεός», και σου λένε: «Γιατί; Δεν μπορώ να με κάνη καλά ο Θεός;». Δεν κάνουν μια θυσία για τον εαυτό τους, πόσο μάλλον να θυσιασθούν για τον άλλον. Άλλος δεν τρώει γλυκά, για να βοηθήση ο Χριστός όσους πάσχουν από

ζάχαρο, ή δεν κοιμάται, για να δώση λίγο ύπνο ο Χριστός σ' αυτούς που πάσχουν από αϋπνίες. Έτσι συγγενεύει ο άνθρωπος με τον Θεό. Τότε ο Θεός δίνει την Χάρη Του.

Εγώ, όταν μου λήη κάποιος πως δεν μπορεί να προσευχηθή για κάποιον δικό του που είναι άρρωστος, του λέω να κάνη και αυτός μια θυσία για τον άρρωστο. Συνήθως του λέω να κάνη κάτι που θα είναι καλό και για την δική του υγεία.

Ήρθε κάποτε από την Γερμανία στο Καλύβι ένας πατέρας, που το κοριτσάκι του είχε αρχίσει να παραλύη. Οι γιατροί το είχαν ξεγράψει. Ήταν ο καημένος τελείως απελπισμένος. «Κάνε κι εσύ μια θυσία, του είπα, για την υγεία του παιδιού σου. Να κάνης μετάνοιες, δεν μπορείς· να προσευχηθής, δεν μπορείς, εντάξει. Πόσα τσιγάρα καπνίζεις την ημέρα;». «Τεσσεράμισι κουτιά», μου λέει. «Να καπνίζης ένα κουτί, του λέω, και τα χρήματα που θα έδινες για τα υπόλοιπα να τα δίνης σε κανέναν φτωχό». «Να γίνη, Πάτερ, καλά το παιδί, μου λέει, και εγώ θα το κόψω το τσιγάρο». «Ε, τότε δεν θα έχη αξία· τώρα πρέπει να το κόψης· πέταξε το τσιγάρο, του λέω. Δεν αγαπάς το παιδί σου;». «Εγώ δε αγαπώ το παιδί μου; Από τον πέμπτο όροφο πετιέμαι κάτω για την αγάπη του παιδιού μου», μου λέει. «Εγώ δεν σου λέω να πεταχτής από τον πέμπτο όροφο κάτω, θα αφήσης το παιδί σου στον δρόμο κι εσύ θα χάσης την ψυχή σου. Εγώ σου λέω να κάνης κάτι εύκολο. Να, πέταξε τώρα τα τσιγάρα!». Με κανέναν τρόπο δεν ήθελε να τα πετάξη. Και τελικά έφυγε έτσι και έκλαιγε! Πως να βοηθηθή αυτός ο άνθρωπος; Ενώ όσοι ακούν βοηθιούνται.

Μια άλλη μέρα ήρθε ένας που αγκομαχούσε από την πεζοπορία. Κατάλαβα ότι κάπνιζε πολύ και του είπα: «Βρε ευλογημένε, γιατί καπνίζεις τόσο; Θα πάθης κακό». Μόλις ξελαχάνιασε και μπόρεσε να μιλήσει, μου είπε: «Η γυναίκα μου είναι πολύ άρρωστη και κινδυνεύει να πεθάνη. Σε παρακαλώ, κάνε μια προσευχή να γίνη κανένα θαύμα. Οι γιατροί σήκωσαν τα χέρια». «Την αγαπάς την γυναίκα σου;», τον ρωτάω. «Την αγαπώ», μου λέει. «Τότε γιατί δεν κάνεις κι εσύ κάτι, για να την βοηθήσεις; Αυτή έκανε ό,τι μπορούσε, οι γιατροί έκαναν ό,τι μπορούσαν, και τώρα έρχεσαι εδώ, για να μου πης να κάνω κάτι και εγώ, να προσευχηθώ, για να βοηθήση ο Θεός. Εσύ όμως τι έκανες, για να βοηθηθή η γυναίκα σου;». «Τι μπορώ να κάνω εγώ, Γέροντα;», με ρωτάει. «Αν σταματήσεις το κάπνισμα, του λέω, η γυναίκα σου θα γίνη καλά». Σκέφθηκα ότι, αν ο Θεός δη ότι δεν συμφέρει πνευματικά στην γυναίκα του να γίνη καλά, τουλάχιστον θα γλιτώση αυτός από το κακό που κάνει το τσιγάρο. Ύστερα από έναν μήνα ήρθε χαρούμενος να με ευχαριστήσει. «Γέροντα, σταμάτησα το κάπνισμα, μου είπε, και η γυναίκα μου έγινε καλά». Μετά από ένα διάστημα ξαναήρθε αναστατωμένος να μου πη ότι ξανάρχισε κρυφά να καπνίζει και η γυναίκα του έπεσε πάλι βαριά άρρωστη. «Το φάρμακο τώρα το ξέρεις, του είπα. Κόψε το τσιγάρο».

Απόσπασμα από το βιβλίο "Λόγοι Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου: Δ' Οικογενειακή Ζωή"

Πηγή: xfd.gr